

- Az élelmiszerek árának áfatartalmát a felére csökkentené Font Sándor, az Országgyűlés mezőgazdasági bizottságának elnöke, a Nemzeti Fórum tagja. Miért?
- Már az elmúlt évben jeleztük, hogy drasztikus élelmiszerár-emelkedés várható. Javasoltuk az intervenciós gabonakészletek Magyarországon tartását és ennek eljuttatását az állattartókhoz, valamint az elvett 25 milliárd forint földalapú támogatás visszaadását a gazdálkodóknak. A kormány semmit nem tett. Így a legnagyobb multinacionális kereskedők vásárolták fel a gabona nagy részét. Az étolaj ára 52, a liszt 48, a tésztafélék 25, a tejé 21, a kenyér, a tojás és a sajt egyaránt 20-20 százalékkal lett drágább. A magyar lakosok átlagjövedelmüknek 27%-át költik élelmiszer-rekre, míg az uniós átlag alig 10 százalékát. Ez a szegényebb népréteget súlyosabban érinti. Azt javasoltuk a kormánynak, gondolja újra az áfa kérdését, hiszen szinte az összes EU-tagállamban az élelmiszerek áfája kedvezményes kulcs alá került, kivétel Dánia és Magyarország. A lakosság terheit illetően is a legrosszabb helyzetben vagyunk. Az unió régi tagországainak döntő többségében így 3 és 10 százalék között mozog az élelmiszerek áfája, meglepő módon csak az utólag csatlakozott országok lépnek 10 százalék fölé, illetve egyedül Dániában 25 százalékos ennek a mértéke. Az áfacsökkentéssel szélesedik a tiszta, számlázott termékek köre. Tehát javaslatunk, hogy csökkentjük az élelmiszerek áfáját az EU mintájára, első lépésben 20%-ról 10%-ra és nagyon komoly hatósági eszközökkel ellenőrizzük, hogy ezt ne nyúlják le szokás szerint a kereskedőhálózatok. Az árcsökkentés jusson el az érintetthez, a fogyasztóhoz. A kormány legyen szíves végre átállni a multinacionális cégek oldaláról a fogyasztók és termelők oldalára.
- A szakmai szervezetek már korábban is jelezték ezt a problémát, de a kormány nem vette figyelembe az adott szakma véleményét. Milyen eredményre számítanak?
- Látjuk, hogy egy tehetetlen kormány napról napra még mélyebbre süllyeszti Magyarországot és még nehezebb helyzetbe hozza a magyar embereket. Így alakult ki az az általános szociális válság, ami az egész élelmiszerár-növekedés mögött megbújik. Veres pénzügyminiszterként pontosan tudja, hogy az élelmiszerár-növekedés nagyon magas extrabevételt jelent a költségvetésnek, magyarul újabb adót vetettek ki az emberekre. Minden országnak megvan a lehetősége, hogy segítse saját mezőgazdaságát, például Franciaország, Olaszország és Németország a kereskedelmi hálózatok ellen versenyhatósági eljárást indított, azt kutatva, hogy indokolt-e a nagymértékű élelmiszerár-emelkedés. Ugyanis kiderült, hogy az alapanyagárak nem emelkedtek olyan mértékben, mint a fogyasztói kiskereskedői árak. Magyarországon is ez történt: 11,5%-os volt az átlag élelmiszerár-emelkedés, de a termelői árnövekedés csak 8,5%. Az igazi nagy nyertesek a multinacionális kereskedelmi hálózatok. Úgy néz ki, hogy egy élelmiszerár-nyereség tartalmában 12-14% kerül vissza a termelőhöz, a maradék 86-88% a feldolgozóipar és a kereskedők között oszlik meg, de ebből a feldolgozóipar alig egyharmadát tartja meg.
- Mindenhol igyekeznek kedvező feltételeket biztosítani a mezőgazdaságban dolgozók számára, csak nálunk nem. Megdöbbenő, hogy a magyar zöldség- és gyümölcsstermesztés, ami még versenyképes Európában, tönkremegy .
- A fóliasátorakat besorolták a szilárd építésű házak építési rendjébe. Ez azt jelenti, hogy építési engedélyt kell kérni minden fóliasátorhoz. Terveztetés, szakhatósági engedélyeztetés s rögtön 200 ezer forintnyi kiadást jelent minden egyes fóliasátor esetében. Azt látjuk, hogy a kertészet,

a hajtatott növények, a zöldségek területén nagyon jelentős a lefedetlen piac, tehát itt kiugró teljesítményt lehetne elérni a gazdálkodóknak, ha nem akarnák tönkretenni ezt az ágazatot is. A mezőgazdasági bizottság kezdeményezi az önkormányzati és területfejlesztési, és mezőgazdasági miniszterek meghallgatását. Számoljanak be a szakbizottság előtt, mi az oka annak, hogy kiadtak egy ilyen rendeletet. Aki július 30-ig nem engedélyezteteti a már meglévő fóliasátrát, 100 ezertől milliós nagyságrendig terjedő bírsággal számolhat építési rend vétsége miatt.

- Mi a logikája a családi adózás elnevezésű programpontjuknak?

- Más országok tapasztalatai egyértelműen mutatják: egy ország gazdasági vérkeringését az adóterhek csökkentésével lehet megindítani. Itt az ideje, hogy az Európában legmagasabb szintű adóterhek végre elkezdjenek csökkenni. A családi adózás logikája az, hogy nem a családtagok egyéni jövedelmét kell nézni és adóztatni, hanem nézzük meg, hogy egy családban hány további eltartott van, vagyis az összbevételt nézzük a keresők részéről, és az összes érintettet, akire a kiadás hárul (gyermekek, nagyszülők), figyelembe vesszük és így állapítjuk meg az adófizetés alapját. Mindenki érzi, hogy ez erősíti a családi közösséget, ami nagyon fontos a társadalom stabilitása érdekében. Nem mi találtuk ki ezt. Németországban, Franciaországban tipikusan családi gazdaságokra, családi adózásra épül fel a mezőgazdasági termelés.

- Varga Mihály szerint eddig ötvenmilliárd forintjába került az országnak a kormányválság. Az államadósság finanszírozására rettenetes pénzt költünk. Rohamosan nő az infláció.

- A kormány a 8500 milliárd forintos államadósságot

17 000 milliárdra tornázta fel hatéves kormányzása alatt. Ennek következtében egyre lejjebb sorolnak minket, fűszerezve mindezt azzal, hogy 1,3 %-ra sikerült lenyomni a bruttó hazai termelést, a magyar gazdaság teljesítőképességét. Ezzel Európában totálisan utolsók lettünk, néhány afrikai ország szintjére süllyedtünk. Az infláció, a munkanélküliség is egyre emelkedik. Minden gazdasági és politikai elemző határainkon belül és kívül egyaránt látja a veszélyeket és figyelmeztet is. Egyre drágábbak a kamatvisszafizetések. Ameddig ilyen kormány van, amelynek már nem hisz senki, nemcsak a magyar lakosság 80%-a, hanem az európai pénzvilág sem, addig a pénzvilág bünteti az országot, mert túri egy ilyen kormány fennmaradását.

- Önök azt is követelték a kormányzattól, hogy adja vissza a kárenyhítési alapba a korábban a mezőgazdaságtól elvont 25 milliárd forintot.

- Ez egy régi vitánk. Vissza kell nyúlnunk a 2004-es európai uniós csatlakozásunkhoz. Ugyanis csak úgy léphettünk be, hogy egy megalázó szerződést kellett az országnak elfogadni, amit sokan már elfelejtettek. Idézzük fel, hogy Medgyessy Péter, Kovács László és Németh Imre mit írtak alá abban az időben Koppenhágában. A lényege az volt, hogy a magyar gazdálkodók - ugyanazért a tevékenységért - csak a 25%-át kapják meg annak a támogatásnak, amiben a régi tagországok gazdái részesülnek. A "gáláns" felajánlás az volt a koppenhágai szerződésben, hogy minden tagország a 25%-os uniós támogatást saját költségvetésből kiegészítheti 30%-os támogatással, így közel fele annyi támogatással indultak a magyar gazdálkodók az uniós gazdálkodókkal szemben ebben a kegyetlen és nyitott versenyben. Sajnos el is hullottak jó néhányan. Ez a 30%-os kiegészítő támogatás körülbelül 103 milliárd forintot jelentett. Ezt a 2007-es és 2008-as költségvetésben a kormány lecsökkentette 78 milliárd forintra, azaz 25 milliárd forinttal kevesebbet adnak a gazdálkodóknak, mint amennyit adhatna az ország. Ilyet természetesen egyetlen más ország sem tett a csatlakozók közül, sőt Lengyelország, Csehország, Szlovákia, melyek velünk együtt csatlakoztak és mezőgazdaságban érintettek,

még további pótlólagos támogatásokat adtak a saját gazdálkodóiknak. Mi azt kértük, törvényjavaslattal alátámasztva, hogy adják vissza legalább azt a 25 milliárdot, ami jár a gazdáknak, mert még így is hátrányosabb helyzetben vannak, mint uniós társaik. Nem történt semmi, sőt a következő költségvetésben szinte természetesnek vették, hogy már a csökkentett összeg szerepel.

- Amennyiben a Fidesz nyerné a választásokat, felülvizsgálnák az előnytelen szerződéseket, amit az Európai Unióval kötött az ország?

- Én azt gondolom, ami nem érdeke Magyarországnak, abba nem szabad beletörődni. Nem állítom, hogy ezek sikeres konzultációk lennének, mert az unió sokszor liberálisokat vagy ultraliberálisokat alkalmaz a mezőgazdaság területén. Mariann Fischer Boel, az uniós biztos aszszony egy dán liberális párt vezetőjeként került a mezőgazdasági biztos posztra, látjuk is ennek az áldásos következményeit. Minden, amit eddig reformoknak neveztek, rosszul érintette Magyarországot. Például a cukorrépa- reformnak, amiben Gráf József miniszter is támogatta Mariann Fischer Boelt, az lett az eredménye, hogy csupán egyetlen cukorgyárunk maradt talpon, a kaposvári. Az összes többi bezárt, így az ezzel foglalkozó gazdák csináljanak, amit akarnak. Említhetném még a szőlő-borreformot, a közvetlen farmalapú támogatásra való áttérést. A lengyel példa lehetne mérvadó, ahol a konzervatív kormányzás azt mondta: ami Lengyelországnak nem érdeke, azt ő nem szavazza meg. Ilyen egyszerű ez. Azt gondolom, nem kellene azt a régi moszkvai beidegződést alkalmazni, hogy nekünk Moszkvát mindig ki kell szolgálni. A régi MSZMP és a mostani utódai azt hiszik, hogy az EU arról szól, hogy az új központból leszólnak: mit kell csinálni - ez most Brüsszel -, és azt ők pontosan végrehajtják, végrehajtatják. Ez a kormány Budapesten Brüsszel érdekeit képviseli, pedig pont fordítva kéne, Brüsszelben kellene Magyarország érdekeiért dolgozni.

Oláh János József